

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 116292 20 GŽ
Brčko, 28.05.2020. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice mldb. K.N. iz B., zastupane po zakonskoj zastupnici majci K.S., a ona po punomoćniku Ostojić Čedomiru, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zastupniku po zakonu Pravobraniteljstvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, v.sp. 3.500,00 KM, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženog, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 116292 18 P od 16.04.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 28.05.2020. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalbe tužiteljice mldb. K.N. iz B. i tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine se ODBIJAJU kao neosnovane i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 116292 18 P od 16.04.2019. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 116292 18 P od 16.04.2019. godine (dalje prvostepena presuda) odlučeno je kako slijedi:

„OBAVEZUJE SE tuženi Brčko distrikt BiH da malodobnoj tužiteljici K.N. na ime naknade nematerijalne štete nastale ugrizom psa lutalice dana 07.04.2018. godine za pretrpljene fizičke bolove isplati iznos od 440,00 KM, za duševne bolove zbog naruženosti isplati novčani iznos od 4.000,00 KM što čini ukupan iznos nematerijalne štete od 4.440,00 KM, zajedno sa zakonskom

zateznom kamatom počev od 16.04.2019. godine pa do isplate, kao i da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 869,82 KM a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijeljnom prinudnog izvršenja. “

Protiv odluke o troškovima parničnog postupka sadržane u dijelu stava I izreke prvostepene presude, tužiteljica mlđb. K.N. iz B., zastupana po majci K.S., kao zakonskoj zastupnici (dalje tužiteljica) blagovremeno je izjavila žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom ovom sudu da njenu žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači i tuženog obveže da joj „nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.069,82 KM“.

Žalbu protiv prvostepene presude blagovremeno je izjavio i tuženi Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (dalje tuženi), zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da njegovu žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan i dosudi mu troškove parničnog postupka.

Na žalbu druge strane odgovorila je samo tužiteljica, a u odgovoru pobija žalbene razloge i navode i potvrđuje pravilnost i zakonitost prvostepene presude u odluci o tužbenom zahtjevu. Predložila je ovom sudu da žalbu tuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14, dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalbe tužiteljice i tuženog nisu osnovane i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede.

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice (tužbeni zahtjev) da joj tuženi naknadi nematerijalnu štetu uzrokovanu dana 07.04.2018. godine napadom i ugrizom psa litalice, i to da joj isplati za pretrpljene fizičke bolove iznos od 440,00 KM i za duševne bolove zbog naruženosti iznos od 4.000,00 KM, odnosno ukupno iznos od 4.440,00 KM, uz zahtjev za dosudu zakonske zatezne kamate i troškova parničnog postupka.

Ovako postavljenom tužbenom zahtjevu, tuženi je iskazao protivljenje prigovorom pasivne legitimacije, prije svega navodom da tužiteljica nije ponudila ni jedan relevantan dokaz da se radi o šteti za koju je odgovoran njegov organ, da se iz tužbe i dokaza uz tužbu „ne vidi ko je i na koji način štetu prouzrokovao“, kao i navodom da „materijalna dokumentacija može poslužiti samo kao dokaz ... da je tužiteljicu ugrizao pas ... ali ne ... pas litalica“, a prigovorio je i visini postavljenog tužbenog zahtjeva.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima tužiteljica temelji tužbeni zahtjev, te činjeničnih tvrdnji i argumenata kojima se tuženi suprostavio tužbenom zahtjevu i pozivajući se na rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode):

da tužiteljica u tužbi tvrdi da ju je dana 07.04.2018. godine oko 17,00 časova, kada se sa sestrom kretala javnim putem u smjeru G.R., napao pas lutilica i ugrizao u predjelu desnog obraza i unutrašnjeg dijela usta,

da je svjedok M.L. u svom iskazu potvrdila da je vidjela „da je K.N. ujeo pas a taj pas je izašao iz jedne avlije“, kao i da je „poznato ... da ti ljudi iz te avlije nemaju psa“,

da je vještak kirurg - onkolog Mihajlović dr. Stanislav povredu tužiteljice okarakterizirao kao „ujed psa za desnu stranu lica i zubnog mesa na gornjoj vilici desno“ i kvalificirao je kao laku tjelesnu povredu,

da je prema nalazu i mišljenju istog vještaka, uslijed zadobijene povrede tužiteljica trpila bolove jakog intenziteta tri (3) dana, bolove srednjeg intenziteta četiri (4) dana, a nakon toga bolove slabog intenziteta sedam (7) dana, kao i da je povreda kod tužiteljice ostavila „ožiljak na desnoj strani lica“ i da „postoji naruženost drugog stepena“ kod tužiteljice,

da se prema konačnom (usmenom) nalazu i mišljenju pomenutog vještaka kirurga - onkologa radi o ožiljku „koji se nalazi na desnoj strani lica“ i koji je „vidljiv“, kao i da se „radi o srednjem stepenu naruženosti“,

da nalaz vještaka neuropsihijatra Baraković dr. Devle prvostepeni sud nije posebno cijenio, „jer je punomoćnik tužiteljice odustao od naknade nematerijalne štete za pretrpljeni strah jer taj zadatak prilikom predlaganja vještačenja po vještaku neuropsihijatru nije definisao ni predložio“,

da je tužiteljica prvobitno tužbenim zahtjevom tražila da joj tuženi na ime naknade nematerijalne štete, uzrokovane navedenim štetnim događajem, isplati za pretrpljene fizičke bolove iznos od 800,00 KM, za pretrpljeni strah iznos od 700,00 KM i za duševne bolove zbog naruženosti iznos od 2.000,00 KM, uz zahtjev za dosudu zakonske zatezne kamate i troškova parničnog postupka,

a, da je na glavnoj raspravi održanoj dana 16.04.2019. godine, nakon provedenih vještačenja po vještacima medicinske struke, punomoćnik tužiteljice preinačio tužbu smanjenjem postojećeg zahtjeva za pretrpljene fizičke bolove na iznos od 440,00 KM i povećanjem postojećeg zahtjeva za duševne bolove zbog

naruženosti na iznos od 4.000,00 KM, uz zahtjev za dosudu zakonske zatezne kamate i troškova parničnog postupka,

da se tuženi usprotivio preinaci tužbe,

pa je na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud zaključio da je tužiteljicu dana 07.04.2018. godine dok se kretala javnim putem u smjeru G.R. napao i ugrizao pas lotalica u predjelu desnog obraza i unutrašnjeg dijela usta (tj. zadobila laku tjelesnu povredu),

a, obzirom da je šteta tužiteljici uzrokovana ugrizom psa lotalice „u kom slučaju se odgovornost za nastalu štetu temelji na stvorenom riziku ... i odgovara se po principu objektivne odgovornosti“ i da se odgovornost tuženog za naknadu štete „zasniva na odredbi člana 172. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima“ („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, dalje Zakon o obligacionim odnosima) u vezi sa odredbom „člana 18. stav 1. tačka c) Zakona o izvršnoj vlasti Brčko distrikta BiH“ („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 2/00, 5/01, 12/01, 16/01, 17/02, 8/03 i 31/04, dalje Zakon o izvršnoj vlasti), prvostepeni sud je zaključio da je prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženog neosnovan budući da „je šteta za tužioca nastala usled napada psa lotalice koje tuženi putem svojih nadležnih službi bio dužan u cilju sigurnosti i zaštite građana izolovati, što nije učinio“,

te, kako je uslijed iznenadnog napada i ugriza psa lotalice tužiteljica pretrpila štetu, prvostepeni sud je, uzimajući u obzir kvalifikaciju zadobijene povrede, intenzitet i dužinu trajanja bolova, kao i stepen naruženosti, zaključio da tužiteljici pripada novčana satisfakcija za pretrpljene fizičke bolove i za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti i pozivom na odredbe Zakona o obligacionim odnosima o temeljima odgovornosti (član 154.), o odgovornosti pravne osobe za štetu koju uzrokuje njen organ (član 172.), o odgovornosti za štetu imaoca opasne stvari (član 174.) i o posljedicama neispunjenja obveze–obvezi plaćanja zakonske zatezne kamate (član 277.), dosudio joj je iznos od 440,00 KM za fizičke bolove, a obzirom „da se radi o ženskom malolodobnom djetetu rođene 2009. godine, učenici drugog razreda osnovne škole kao i lokalitet oštećenja – naruženosti koji je ostao na obrazu tužiteljice tj. na lako uočljivom i veoma vidnom mjestu“, dosudio je iznos od 4.000,00 KM za naruženost,

dok je prvostepeni sud primjenom odredbi člana 116., člana 119. i člana 120. Zakona o parničnom postupku odlučio o troškovima parničnog postupka (obvezao je tuženog da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 869,82 KM).

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci svoje presude.

Tužiteljica u žalbi, kojom pobija prvostepenu presudu u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima parničnog postupka, u bitnom tvrdi da su i „troškovi vještačenja po vještaku neuropsihijatru ... bili nužni, pogotovo imajući u vidu da je tuženi osporio osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, pa su morali biti uzeti u obzir u punom iznosu od 200,00 KM“.

S druge strane, u žalbi izjavljenoj protiv prvostepene presude, kroz istaknute žalbene razloge, tuženi u bitnom tvrdi da pravilnom ocjenom dokaza prvostepeni sud „nije mogao zaključiti da je šteta pričinjena od strane psa lualice“, odnosno da na osnovu izvedenih dokaza „nije mogao izvesti zaključak o štetnom događaju“, niti je osnovanost i visinu štete mogao utemeljiti na nalazu i mišljenju vještaka kirurga – onkologa, za kojeg tvrdi da je „toliko šturo napisan, da je čak upitna mogućnost njegove ocjene“, potom prigovara pasivnoj legitimaciji navodom da za štetu uzrokovanu napadom i ugrizom pasa lualica isključivo odgovara JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko jer je Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 14.04.2010. godine „djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lualica povjerena J.P. „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko“, te pored toga naglašava da se protivio preinaci tužbe, a da „prvostepeni sud niti u pobijanoj presudi nije iznio razloge zbog kojih je dozvolio preinaku tužbenog zahtjeva“.

Takve, međutim, tvrdnje tužiteljice i tuženog iznesene u žalbama protiv prvostepene presude, ovaj sud nije našao osnovanim, jer je protivno njihovim žalbenim navodima ocijenio da je prvostepena presuda pravilna i zakonita, kako u pogledu tužbenog zahtjeva, tako i u pogledu troškova parničnog postupka.

Što se tiče troškova parničnog postupka, valja imati na umu da je predmet ove parnice tužbeni zahtjev za naknadu fizičkih bolova i duševnih bolova za naruženost, a da je prvostepena presuda u pogledu postojanja fizičkih bolova i naruženosti utemeljena na nalazu vještaka kirurga – onkologa Mihajlović dr. Stanislava. Isti vještak je svoj nalaz i mišljenje usmeno i detaljno obrazložio na ročištu održanom dana 21.03.2019. godine, dok u prvostepenoj presudi nije posebno cijenjen nalaz vještaka neuropsihijatra Baraković dr. Devle, niti usmeno obrazlaganje tog vještaka na ročištu održanom 16.04.2019. godine. U takvoj situaciji, prvostepeni sud je pravilno zaključio da troškovi vještačenja po vještaku neuropsihijatru nisu bili potrebni za donošenje odluke o tužbenom zahtjevu, radi čega je valjalo odbiti kao neosnovanu žalbu tužiteljice izjavljenu protiv odluke o troškovima parničnog postupka.

Isto tako, ni tvrdnje tuženog ovaj sud nije našao osnovanim, jer je protivno njegovim žalbenim navodima ocijenio da je prvostepeni sud temeljem pruženih dokaza pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti o kojima se vodi spor i koje su relevantne sa aspekta mjerodavnih odredbi Zakona o obligacionim odnosima za odlučivanje o odgovornosti tuženog za uzrokovanu štetu i o pravu tužiteljice da od tuženog zahtijeva novčanu satisfakciju za pretrpljene fizičke bolove i duševne bolove za naruženost i pri tome je visinu novčane naknade dosudio poštujući sve okolnosti slučaja i kriterije usvojene sudske prakse.

Svakom sudioniku u postupku, prvostepeni sud je omogućio da iznese sve činjenice i okolnosti na kojima zasniva svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika i da se izjasni o navodima i dokazima protivnika (pa je tako tuženi mogao argumentirano osporiti i pobiti nalaz i mišljenje vještaka kirurga - onkologa na ročištu za glavnu raspravu, što nije učinio već je samo izjavio da „nema pitanja za vještaka“, a mogao je osporiti i materijalnu dokumentaciju u spisu koja potvrđuje da se štetni događaj desio dana 07.04.2018. godine, što nije učinio).

Imajući u vidu predmet spora, prvostepeni sud je pravilno cijenio sve izvedene dokaze, pa i žalbom ukazani nalaz i mišljenje vještaka kirurga - onkologa i to upravo onako kako mu nalaže odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku, a svakom od dokaza je dao odgovarajući značaj sa aspekta relevantnih pretpostavki propisanih gore pomenutim materijalnim propisima za obvezu tuženog naknaditi tužiteljici štetu u dosuđenim iznosima.

Stečeno uvjerenje o osnovanosti tužbenog zahtjeva prvostepeni sud je utemeljio na činjenicama za koje je imao podlogu u provedenim dokazima i opravdao dovoljnim i uvjerljivim razlozima, koji imaju činjeničnu i pravnu osnovu.

Također, prvostepeni sud nije napravio ni propust procesne naravi kada je dopustio da punomoćnik tužiteljice na glavnoj raspravi dana 16.04.2019. godine izvrši preinaku tužbe, unatoč protivljenju tuženog, povećanjem postojećeg zahtjeva za duševne bolove zbog naruženosti, tj. usklađivanjem sa nalazom i mišljenjem vještaka kirurga – onkologa. Dakle, tužbeni zahtjev je samo prilagođen rezultatima raspravljanja i kvantitativnim povećanjem postojeći i prvobitni zahtjev nije doživio kvalitativne promjene i o njemu parnica još teče. Kako na temelju iste činjenične osnove (naruženost uzrokovana ugrizom psa), tužiteljica traži, umjesto utuženih 2.000,00 KM, iznos od 4.000,00 KM, ovaj sud drži da time nije povrijeđena odredba Zakona o parničnom postupku o preinaci tužbe.

Konkretno, odredbom člana 155. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da nakon održavanja pripremnog ročišta, a najkasnije do zaključenja glavne rasprave, sud može da dopusti preinaku tužbe samo ako ocijeni da preinaka nije usmjerena na odugovlačenje postupka i ako tuženi pristane na preinaku, dok je odredbom člana 155. stav 4. istog Zakona propisano da će sud u slučaju iz stava 2. ovog člana dozvoliti preinaku tužbe i kada se tuženi protivi preinaci, ako su ispunjeni slijedeći uvjeti: 1) tužitelj bez svoje krivnje nije mogao tužbu preinačiti ranije i 2) tuženi je u mogućnosti da raspravlja o preinačenoj tužbi bez odlaganja glavne rasprave. Jer, preinaka tužbe se odnosi samo na povećanje visine tužbenog zahtjeva, čiji je osnov i dalje isti, čime se tuženi ne stavlja u nepovoljan položaj i nije mu potrebna dodatna priprema za raspravljanje, odnosno može da po tako preinačenoj tužbi raspravlja bez odlaganja glavne rasprave.

Osim toga, važno je istaknuti da je prvostepeni sud pravilno odlučio o prigovoru nedostatka pasivne legitimacije, ali se tom prilikom pozvao na Zakon o izvršnoj vlasti koji je stavljen van snage članom 38. Zakona o Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 22/18 – prečišćen tekst). Međutim, to ne znači, niti je Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o obavljanju djelatnosti od općeg interesa donesene dana 14.04.2010. godine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 18/10) isključena odgovornost tuženog za štetu koju psi lutalice uzrokuju trećim osobama. Ovo stoga što tuženi, odnosno njegovi organi javne uprave, konkretno Odjeljenje za javnu sigurnost Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prema odredbi člana 4. u vezi sa odredbom člana 30. Zakona o javnoj upravi („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/07, 2/08, 43/08, 9/13, 48/16 i 9/18) su obvezni da osiguraju učinkovito i potpuno ostvarivanje prava i sloboda građana propisanih Ustavom Bosne i Hercegovine i Statutom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u koja prava svakako spada i pravo na sigurnost ličnosti. Jer, nakon što je pomenutom Odlukom Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine utvrdila da je djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lutalica od općeg interesa za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine i tu djelatnost povjerila JP „Komunalno Brčko“, time je ustanovljena solidarna odgovornost tuženog (kao izvornog nositelja komunalne djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lutalica koji na teritoriji Distrikta vrši nadzor i kontrolu nad obavljanjem povjerene komunalne djelatnosti) i JP „Komunalno Brčko“ (kao subjekta kojem je podzakonskim propisom prenesena djelatnost prikupljanja i zbrinjavanja pasa lutalica) za štetu uzrokovanu trećim osobama napadom i ugrizom pasa lutalica.

To u konkretnom slučaju znači da je tužiteljica (kada je pretrpila štetu uslijed napada psa lutalice) bila slobodna da, u okviru svoje dispozicije,

zahtijeva naknadu štete bilo od tuženog ili od JP „Komunalno Brčko“, ili pak od obojice zajedno. Stvarna legitimacija Distrikta da u ovom sporu bude tužen (i obvezan da naknadi štetu) posljedica je toga što se on smatra izvornim nositeljem komunalne djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica, što podrazumijeva i obvezu vršenja nadzora i kontrole nad obavljanjem povjerene komunalne djelatnosti na teritoriji Distrikta. Naime, odredbom člana 6. Zakona o povjeravanju javnih ovlasti („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 6/04, 19/07 i 11/09) propisano je da nad radom pravnih subjekata, kojima je povjereno vršenje javnih ovlasti, upravni nadzor vrše mjerodavne institucije Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u skladu sa propisima koje uređuju te ovlasti, a odredbom člana 7. stav 1. tačka 1. istog Zakona propisano je da mjerodavna institucija u vršenju tog nadzora nad radom pravnog subjekta u vršenju javnih ovlasti, ima pravo i dužnost da provodi inspeksijski nadzor, dok su odredbom člana 9. tog Zakona predviđene sankcije koje Brčko distrikt Bosne i Hercegovine može primijeniti prema onom pravnom subjektu koji ne vrši povjerene poslove sukladno zakonu i drugim propisima.

Stoga, povjeravanjem djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica (koja je od općeg interesa za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine) JP „Komunalno Brčko“, tuženi se nije oslobodio odgovornosti za ovu vrstu štete. Tuženi je kao osnivač ovog javnog preduzeća i izvorni nositelj djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica, bio dužan da poduzme sve mjere u okviru svojih nadležnosti, odnosno da putem svojih inspeksijskih službi vrši nadzor nad radom subjekta kome je djelatnost povjerio ili da putem nadležnog organa (Odjeljenje za javnu sigurnost Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine) poduzme odgovarajuće mjere zaštite građana i njihove imovine u gradu, tako što bi spriječio slobodno kretanje pasa lotalica na svom području.

Premda tuženi nije u doslovnom smislu te riječi imalac pasa lotalica (kao opasnih stvari) i mada se termin imalac iz odredbe člana 174. Zakona o obligacionim odnosima prema opće usvojenoj praksi sudova ne izjednačava sa terminom vlasnik, već se shvaća u jednom širem smislu koji podrazumijeva postojanje određene obveze „imaoca“ prema opasnoj stvari, ali kako tuženi nesporno jeste odgovoran (i to kao izvorni nositelj) za obvezu prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica, on je odgovoran i za štetu koju ti psi prouzrokuju. Ovo stoga što je do predmetne štete došlo upravo uslijed njegovog direktnog ili indirektnog propuštanja (jer eventualna odgovornost subjekta na koji je ta obveza prenesena nije bila predmet odlučivanja u ovom postupku).

S tim u vezi, neosnovano tuženi tvrdi da u toku prvostepenog postupka nije utvrđeno da je šteta nastala ugrizom psa lotalice, kada je svjedok M.L. u svom iskazu potvrdila da je vidjela da je tužiteljicu „ujeo pas a taj pas je izašao

iz jedne avlije“, kao i da je „poznato ... da ti ljudi iz te avlije nemaju psa“ (pri čemu je u takvim okolnostima za utvrđenje da se radi o psu lotalici irelevantno ukazivanje tuženog u žalbi da materijalna dokumentacija u spisu nije „objektivna“, odnosno proizilazi isključivo iz izjava tužiteljice). Međutim, iskaz ovog svjedoka tuženi nije pobio, već je samo paušalno prigovorio iskazu navodom da prigovara onom „što je u suprotnosti navoda iz odgovora na tužbu“ (tuženi je mogao predložiti odgovarajuće dokaze da štetu nije uzrokovao pas lotalica ili da šteta potiče od nekog drugog uzroka).

Prema tome, kako je šteta tužiteljici uzrokovana ugrizom psa lotalice, nije suvišno napomenuti da psi lotalice, imajući u vidu da je njihovo reagiranje nepredvidivo, predstavljaju povećanu opasnost za okolinu i u sudskoj praksi se smatraju opasnom stvari, zbog čega bi morali da budu nadgledani sa povećanom pažnjom, upravo radi sprečavanja nastupanja štete njihovim napadom, kao što se dogodilo u konkretnom slučaju. Obzirom da je tuženi dužan da se stara o bezbjednosti građana i njihove imovine uključujući i sprečavanje slobodnog kretanja pasa lotalica na javnoj površini, pa kako u vrijeme nastanka štetnog događaja očigledno nije poduzeo odgovarajuće (dovoljne) preventivne mjere kojima bi se spriječilo nastupanje štetne posljedice uslijed napada pasa lotalica, odgovoran je tužiteljici naknaditi štetu koju je pretrpila zbog napada psa lotalice.

Dakle, kada je to tako, da je šteta nastala ugrizom psa lotalice, uzročnost se pretpostavlja (radi se o objektivnoj odgovornosti ili o odgovornosti bez krivice), ali se ta pretpostavka može obarati pravno relevantnim dokazima, da šteta potiče od nekog uzroka koji ne potiče od ugriza psa lotalice, međutim, u tom pravcu su izostali i argumenti i pravno relevantni dokazi tuženog. Kako tuženi nije dokazao da je šteta potekla od nekog drugog uzroka, odnosno da je šteta nastala ili ugrizom psa koji ima vlasnika ili isključivom radnjom tužiteljice ili treće osobe čije dejstvo odnosno radnju nije mogao predvidjeti, time nije ni oborio zakonsku pretpostavku prema kojoj šteta potiče od ugriza psa lotalice.

Kao što je rečeno, tuženi smatra da je nalaz i mišljenje vještaka kirurga - onkologa „toliko šturo napisan, da je čak upitna mogućnost njegove ocjene“, pa ne može biti podloga za presuđenje o tužbenom zahtjevu za naknadu štete.

Međutim, sve prigovore vještačenju tuženi je mogao izreći kada je vještak kirurg - onkolog svoj nalaz i mišljenje, usmeno i detaljno obrazložio na ročištu održanom dana 21.03.2019. godine, što je propustio učiniti (propustio je prigovoriti i razjasniti kvalifikaciju povrede i posljedice koje se odnose na pretrpljenje fizičke bolove i naruženost).

Činjenično stanje utvrđeno temeljem provedenih dokaza, koje dakle, tuženi nije argumentirano osporio, a pogotovo nije pobio da je ugrizom psa lutalice tužiteljica zadobila laku tjelesnu povredu, da je trpila bolove jakog intenziteta tri (3) dana, bolove srednjeg intenziteta četiri (4) dana i bolove slabog intenziteta sedam (7) dana, da ožiljak na desnoj strani lica predstavlja srednji stepen naruženosti, i po ocjeni ovog suda, uz uvažavanja kriterija sudske prakse, tužiteljici je za oba oblika nematerijalne štete priznata i dosuđena primjerena i u skladu sa odredbom člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, novčana naknada.

Naime, prema formulaciji odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima naknada nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove i za naruženost se dosuđuje ako su u uzročnoj vezi s povredom prava osobnosti vodeći računa o jačini ugroženog prava, a naročito ako jačina bolova i njihovo trajanje to opravdava. Kako je, prema nalazu i mišljenju vještaka kirurga - onkologa tužiteljica trpila fizičke bolove u trajanju koji ispunjavaju izložene uvjete za dosudu novčane satisfakcije, kao i da ožiljak koji je zadobila predstavlja srednji stepen naruženosti, a imajući u vidu mjesto gdje se ožiljak nalazi (da je uočljiv) i da se radi o djevojčici, i da prema nalaženju i ovog suda ugrožavanja prava tužiteljice nisu bila neznatna, radi čega tužiteljici, u smislu odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i sukladno Orijentacionim kriterijima za utvrđivanje pravične naknade nematerijalne štete ovog suda, pripada novčana satisfakcija i za pretrpljene fizičke bolove i za naruženost u dosuđenoj visini.

Time u pravcu istaknutih žalbenih razloga i navoda nisu učinjeni propusti činjenične i materijalnopravne naravi, a ni relevantni propusti procesne naravi koje ima u vidu odredba člana 318. Zakona o parničnom postupku (da je prvostepeni sud izveo pogrešne činjenične i materijalnopravne zaključke o osnovanosti tužbenog zahtjeva) o kojima govori žalba tuženog.

Kako kod izloženog, nisu osnovani žalbeni razlozi i navodi zbog kojih tužiteljica pobija odluku o troškovima parničnog postupka, a tuženi prvostepenu presudu, jer ne postoje okolnosti koje isključuju odgovornost tuženog za štetu, ili okolnosti koje bi upućivale da tužiteljica nema pravo na novčanu satisfakciju, sve činjenice i okolnosti obzirom na gore pomenute odredbe Zakona o obligacionim odnosima po kojima se postavljeni tužbeni zahtjev raspravlja i prosuđuje su temeljem pruženih dokaza potpuno i tačno utvrđene, nisu povrijeđena pravila od kojih ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva, pošto je prvostepena presuda pravilna sa stanovišta primjene materijalnog prava, tužiteljici je prvostepeni sud priznao i dosudio primjerenu novčanu naknadu kakvu ima u vidu odredba člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, a nije počinio ni žalbama ukazane povrede odredaba parničnog

postupka, radi čega je valjalo žalbe tužiteljice i tuženog kao neosnovane odbiti i prvostepenu presudu potvrditi na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević